

# סיפורי מעשיות

פאר שבת טיש

בעזרת השם יתברך



פרשת תצוה

י"א אדר ה'תשפ"ג  
שנה 4, גליון 13 (100)



## ארזיסגעגעבן דורך מוסדות היכל הקודש ברסלב

שבת קודש פֿרשת פֿראשית, מְבָרְכִים הוֹדֵש מֶר-חֲשׁוֹן, שְׁנַת תשפ"ג לְפָרֵט קָטָן, אִיז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א. אינדערפרי נאָך'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיי עור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יג, די מעשה פון די זיבן בעטלערס.

די מעשה איז זייער א גרויסע חידוש

דער הייליגער רבי האט געזאגט (סוף פון די מעשה), אלע מעשיות פון דעם ספר זענען גרויסע סודות התורה, אבער די מעשה איז זייער זייער גרויסע סודות התורה, די מעשה איז גרעסער פון אלע מעשיות, עס איז זייער א גרויסע חידוש, עס ליגט אין דעם אלע חכמות, עס איז פול מיט מוסר און תורות, און אז מען לערנט די מעשה קען מען ווערן א גרויסער צדיק.

אין קורצן פון פריער

דער רבי דערציילט, אז עס איז אמאל געווען אז מען האט געדארפט אנטלויפן פון א מדינה, בשעת מען איז אנטלאפן איז פארלוירן געווארן אין א וואלד צוויי קליינע קינדער, א אינגל און א מיידל פון פיר פינף יאר, די קינדער האבן נישט געהאט קיין עסן, האבן זיי געשריגן און געוויינט צום אייבערשטן.

דאס איז די עצה צו טון ווען מען האט נישט קיין געלט, בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף מיר, איך טו השתדלות פאר פֿרנסה, אבער די געהאלט דעקט נישט מיינע הוצאות, איך דארף קויפן א נייע קערדיזש, א נייע קרוב, נייע ווינטער מאנטלען, און איך האב נישט פון וואו צו נעמען דאס געלט".

האט דער אייבערשטער רחמנות געהאט אויף זיי און זיי געשיקט א בלינדער בעטלער, ער האט זיי געגעבן ברויט און אנוועק געגאנגען פון זיי, ווען די ברויט האט זיך אויסגעלאזט האבן די קינדער ווידער געוויינט און געשריגן צום אייבערשטן, האט דער אייבערשטער זיי נאכאמאל געשיקט א בעטלער.

אזוי האט זיך די מעשה איבער גע'חזר'ט זיבן מאל, יעדעס מאל איז געקומען אן אנדערע בעטלער, א בלינדער, א טויבער, איינער וואס שטאמפלעט זיינע רייד, מיט א קרומע האלז, מיט א הויקער, אן הענט און אן פיס. די אלע בעטלערס זענען געווען גרויסע צדיקים וואס דער אייבערשטער האט געשיקט צו מחזק זיין די קינדער.

דערציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

דערנאך, איז ביי זיי ווייטער דאס ברויט אויסגינגען.

באלד וועסטו דארפן פֿרישע חיווק

די 'ברויט' פון וואס דער רבי רעדט דא, זענען מרמז אויף 'דיבורי התחזקות' פונעם צדיק; עס איז נישט מעגליך צו קענען אויסהאלטן די שוועריקייטן בנה העולם נאר אז מען האט די חיווק פונעם צדיק, פון הייליגן רבי'ן, ווייל יעדער איינער גייט אריבער ביטערע שווערע נסיונות, און מען דארף פֿסדר פֿרישע חיווק צו קענען אנגיין אין לעבן.

אמאל טראכט א מענטש: 'איך בין שוין מחוץ, איך בין מסודר, איך דארף נישט מער קיין התחזקות פון רבי'ן, דארף ער געדענקן, יעצט ביסטו טאקע מסודר אבער באלד וועט אויסגיין די חיווק, באלד וועסטו דארפן פֿרישע חיווק! דערפאר דארף מען שטענדיג גיין הערן נאך און נאך ווערטער פון רבי'ן, וואס דאס וועט געבן חיווק אןצוגיין יעדן טאג לעבן.

האבן זיי אנגהויבן צו גיין אין ישוב אריין, ביז זיי זענען גיקומען צו א וועג. זענען זיי גינגען מיט דעם וועג. ביז זיי זענען גיקומען צו א דארה. זענען די קינדער אריין גינגען אין א שטוב אריין. האט מען אויף זיי רחמנות גיהאט. און מע האט זיי גינגען ברויט. זענען זיי ווייטער אין א שטוב אריין גינגען. האט מען זיי דארט אויך גינגען ברויט. פֿלעגן זיי גיין אין די הייזער. האבן זיי גיזעהן סע גוש, מע גיט זיי ברויט, האבן די קינדער צווישן זיך גימאכט אז זיי זאלן תמיד זיין אין איינעם. און זיי האבן זיך גימאכט גרויסע טארבעס. און זענען גינגען אין די הייזער. און זענען גינגען אויף אלע שמחות, אויף בריית'ן און אויף חתונות.

גיי ארום נאך געלט ביי די הייזער

דער רבי ווייזט אונז דא א וועג וואס צו טון ווען מען איז א פארלוירענער, מען זינקט אין חובות; עס איז דא א וועג פאר דיר ווי אזוי צו האבן עסן, גיי ארום נאך געלט ביי די הייזער.

א געלט גייער איז א חשוב'ע זאך

עס איז א באזונדערע שמועס וואס מען דארפן וויסן, ווען איינער קומט קלאפן ביים טיר נאך געלט און זיין קינד קומט דיר זאגן אז איינער שטייט ביים טיר נאך געלט, טאר מען קיינמאל נישט קרעכצן. איך וואוין אין א גרויסע בנן פון אסאך משפחות, געלט גייער האלטן אין איין ארומגיין ביי די הייזער, ווייל אז זיי גייען אין א צוויי שטאקעדיגע בנן, דארפן זיי ארויף גיין צוויי שטאק און צוריק אראפ גיין צוויי שטאק און מען איז בלויז געווען ביי צוויי דריי משפחות, גייען זיי אין די גרויסע בננים, וואס אין איין בנן וואוינען דרייסיג פערציג משפחות. האלט מען אין איין קלאפן ביי מיר נאך געלט, קוק איך אייביג וויפיל געלט איך האב אין טאש, איך געב פאר יעדע קינד איין דאלער און יעדער געבט צדקה, איך זאג פאר מיינע קינדער "בעט א ברכה פון דעם מענטש", מיר

זערא ע"י פ"י א"ר

ווען מען האט חובות איז נישט די עצה צו עפענען קרעדיט קארד'ס, ווייל נאכדעם דערזעט מען זיך אין אן ערגערע מצב פון פריער. קרעדיט קארד'ס איז נאר א וועג ווי אזוי טיפער מאכן די לאף פון חובות, עס הייבט זיך אן אז מען טראכט אז עס לוינט זיך ווייל עס איז זערא ע"י פ"י א"ר (APR), מען קען אויסבארגן געלט און באצאלן קיין ריבית אין די ערשטע צוועלף חדשים, אבער נאך די צוועלף חדשים הייבט עס צו בייסן און בייסן, ווי די תורה רופט עס אן (שמות כב, כד): "נשף", א בייסונג, רש"י איז מסביר, 'ריבית' ווערט אנגערופן 'א בייסונג', ווייל דאס איז גלייך צו א בייס פון א שלאנג, ער געבט א קליינעם בייס אויפ'ן פוס פונעם מענטש, און דער מענטש פילט דאס נישט שטארק, אבער פלוצלינג גייט דאס ארויף און דאס ווערט געשוואלן און דערגרייכט ביז זיין קאפ, די זעלבע זאך איז מיט ריבית, ער זעט אויס אזוי ווי עס איז נאר קליין געלט דאס וואס ער פארמערט צו די הלואה, אבער מיט די צייט וואקסט דאס מער און מער און עס מאכט אים פארלירן אסאך געלט.

אויך דארף מען וויסן אז עס זענען דא צוויי מיני חובות, איך זע אינגעלייט פאלן אריין אין אזא קטנות הדעת אז זיי האבן נישט די פשוט'ע שכל צו כאפן דעם געדאנק; ווען מען איז שולדיג פאר א חב'ר צוואנציג טויזנט דאלער, איז דאס טויטע חובות, דער חוב וואקסט נישט, עס בייסט נישט, אבער ווען מען איז שולדיג פאר די באנק געלט פון קרעדיט קארד'ס, וואקסט דאס מער און מער. אפגערעדט אויב מען באצאלט נישט אין באנק, דעמאלט פארלירט מען דעם נאמען ביי אלע לעגאלע באדערפענישן, ווי קויפן א הויז, א קאר; עס איז א מורא'דיגע ספנה צו האבן חובות פון ריבית, עס מאכט אומגליקליך דעם מענטש.

דערפאר דארף מען די ערשטע זאך באצאלן די חובות אין באנק, גיי צו זיין חב'ר און בעט אים ער זאל דיר בארגן פינעף טויזנט דאלער, דו זאלסט קענען באצאלן זיינע קרעדיט קארד'ס.

מען קען דאס טון אינאיינעם מיט הפצה

דער רבי געבט א וועג ווי אזוי דו קענסט באצאלן זיינע חובות, גיי ביי די הייזער נאך געלט. מען קען דאס טון אינאיינעם מיט הפצה, מען גייט ביי די הייזער, מען בעט צדקה פאר "א משפחה וואס האט נישט צו לעבן", און מען געבט א שיינע מתנה; אזוי איז מען א משפיע.

איבער צוויי הונדערט דאלער א טאג

אז דו גייסט הפצה אפאר שעה, אדער נאכמיטאג אדער פארנאכטס - קענסט פארדינען מער וואס א צווייטער פארדינט דורך ארבעטן א גאנצן טאג. איך האב גערופן א אינגערמאן אין שטעטל, איך פרעג אים: "אפשר זוכסטו אן ארבעט? איינער זוכט א בוכהאלטער, ער צאלט זייער שיין", (ווען מיר האבן געעפנט דעם שטעטל האב מען געמיינט אז עס גייט נישט זיין קיין פרנסה אין שטעטל, ביז דערווייל עפענען זיך ביזנעסער אין גרויסן, און עס איז נישט דא גענוג ארבעטערס...) זאגט ער מיר: "איך דארף גיין ארבעטן? אויב דער ראש ישיבה הייסט מיר ארבעטן - גיי איך ארבעטן, איך וויל אבער זאגן פאר'ן ראש ישיבה, איך פאר ארויס פון שטעטל

מאכן שיינע זאכן ווען עס קומט א געלט גייער ביים טיר, מען לערנט אויס די קינדער אז א געלט גייער איז א חשוב'ע זאך.

טאטי איז נישט אינדערהיים!

איך האב אמאל געהערט ביי א שיעור פון מוהרא"ש, מען טאר קיינמאל נישט זאגן פאר א קינד זאג פאר'ן צדקה גייער: "טאטי איז נישט אינדערהיים!" אז עס קומט אן ארעמאן גייט מען צום טיר, מען נעמט אים אויף שיין, און מען געבט אים וויפיל מען קען. עס איז א ספנה צו זאגן פאר א געלט גייער "טאטי איז נישט אינדערהיים!" עס קען זיי 'פשוטה שיעא מלפני השליט' אז דער טאטע זאל אוועק גיין פון די וועלט, און טאקע מער נישט זיין אינדערהיים, חס ושלום.

בכלל טאר מען נישט אויסלערנען פאר קינדער צו זאגן ליגנט; מענטשן רופן מיר א גאנצע טאג און א גאנצע נאכט, זאג איך פאר מינע קינדער, זאג פאר דער וואס רופט יעצט: "מיין טאטע וויל נישט צוקומען צום טעלעפאון", זאג נישט: "מיין טאטע קען נישט צוקומען", "מיין טאטע איז פארנומען", ווייל דאס איז ליגנט, איך גיי נישט אויסלערנען מינע קינדער זאלן זאגן ליגנט, חס ושלום.

מען טאר נישט האבן קיין חובות

עס איז זייער שווער פאר א אינגערמאן צו הערן די ערשטע מאל די זאך פון ארוםגיין נאך געלט, וואס? איך זאל ארוםגיין קלאפן אויף טירן? איך זאל גיין קלייבן געלט ביי די הייזער? אבער אז מען וויל זיין ערליך, טאר מען נישט האבן קיין חובות, נישטא אזא זאך פון האבן חובות, דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות השוכה, סימן מו): "מי שרוצה לשוב, יזהר מלהיות בעל חוב", ווער עס וויל תשובה טון - זאל זיך אכטונג געבן פון חובות.

אז דו האסט נישט קיין געהאלט, אדער זיין קליינע געהאלט דעקט נישט זיינע הוצאות, גיי נאך געלט, דארפסט נישט זאגן אז דו גייסט פאר דיר, בעט צדקה פאר "א משפחה וואס האט נישט צו לעבן".

ווען עס קומט צו מיר א איד נאך געלט, ער זאגט אז ער גייט פאר אן ארעמע משפחה, קוק איך אים אריין אין די אויגן, און איך זע שוין גלייך פאר וועלכע ארעמע משפחה ער גייט... נעם איך ארויס א דאלער, א פינעווער אדער מער, און איך געב אים ער זאל קענען קויפן חלות אויף שבת.

מען דארף אויך אכטונג געבן פאר וועמען מען געבט, עס זענען ליידער דא מענטשן וואס גייען ארום נאך געלט פאר זייערע עבירות רחמנא לצלן, מען דארף נישט זיין צו קלוג דאס צו באמערקן, מען זעט גלייך זיינע אויגן שטייען אים נישט גראד, זיינע ציינער זענען שיף און א טייל זענען שוין ארויס געפאלן, און אזוי ווייטער, די אלע סימנים דערצוילן שוין פונקטליך וואס ער טוט מיט די געלט, ער קויפט זיך סמים, דראגס וכו', אים טאר מען אויך נישט וויי טון, מען טאר קיינמאל נישט פארשעמען א איד, געבט מען אים כאטש איין פרוטה.

איז טאקע אזוי? איז דא א וועג אויף פאר א איד אין מיינע זאךן צו ענדיגן פל התורה פולה? ! דו מיינסט עס ערנסט? " האט דער בחור געענטפערט: "נא ! ליינט דורך דעם קונטרס וועט איר זען א וועג ווי אזוי אפילו עלטערע מענטשן קענען ענדיגן די גאנצע תורה ! אז מען איז זיך מסדר מיט א חשבון קען מען אין אפאר יאר ענדיגן די גאנצע תורה".

דער בחור האט אים צוגעלייגט, "דער דרך הלימוד איז ערשט געמאכט פאר עלטערע מענטשן, מען זאל לערנען פדי צו האבן מיט וואס אהיימזוגיין...". - דאס האט שוין דער איד נישט פארשטאנען, "וואו אהיימגיין?" דער איד האט קיינמאל נישט געהערט דעם אויסדרוק...

אין ברסלב איז דא דער שפראך פון אהיימגיין; איך געדענק ווען מוהרא"ש איז אריין אין שפיטאל פאר זיין פטירה, האב איך גערופן ר' ... גרו יאיר פרגען וואס טוט זיך נייעס אין שפיטאל, זאגט ער מיר אז מוהרא"ש האט אים געזאגט: "אויף שבת וועל איך שוין זיין אינדערהיים!" איך האב זיך אזוי דערשראקן... וואס גייט פאר? - פרגעט ער מיר, פרגעט איך אים: "דו קענסט נישט די ברסלבער שפראך? מוהרא"ש רעדט נישט פון אהיימגיין צו זיין הויז, מוהרא"ש פלעגט אלץ ניצן דעם אויסדרוק אז מען גייט שוין אהיים צוריק צום אייבערשטן..."

**פעקלעך קעש!**

די מפיצים מאכן פעקלעך געלט, פעקלעך קעש! אין שטעטל זענען דא מפיצים וואס האבן געקויפט הייזער מיט קעש! אין איינוועגס האסטו געגעבן פאר מענטשן לעבן. דער מפיץ שעמט זיך ווען ער לייגט די גליונות, ער ווייסט נישט אז מענטשן זוכן עס.

**מענטשן גייען אויס פאר הונגער**

מיין שווער שליט"א האט מיר געזאגט, ווען עס קומט די צייטן וואס די מפיצים זענען נישט אין וויליאמסבורג, צום ביישפיל ראש השנה, יום טוב שבועות וכדומה, זענען דא מענטשן וואס גייען אויס פאר הונגער, זיי זענען אזוי צוגעוואוינט צו די גליונות, זיי קענען שוין נישט זיין אן דעם, זיי זוכן אין אלע סדורים און חמשים, זיי עפענען יעדע ספר אין בית המדרש אפער וועלן זיי געפונען א גליון!

**איך קום נישט קיין איין פרוטה פאר קיינעם**

צוריק צום שמועס פון חובות; היינט אינדערפרי איז געווען א שיינע שמועס פאר'ן דאווענען וועגן חתונה מאכן אין ישיבה און נישט מאכן טייערע שמחות (דער ראש ישיבה האט צוגעלייגט: א שאד מען דרוקט נישט אפ אלע שיינע שמועסן, ביז דערנוויל דרוקט מען נאר די שיעורים אין ספר 'ספורי מעשיות' און אין ספר 'פעולת הצדיק'). איינער האט נישט פארשטאנען וואס פעלט אויס אזוי סאך צו רעדן פון דעם, האב איך אים געזאגט: "גיי ברענג מיר איינעם וואס האלט שוין נאך חתונה מאכן צוויי דריי קינדער וואס האט נישט קיין איין דאלער חובות... איך רעד נישט פון גרויסע עשירים, איך רעד פון דורכשניטליכע אינגעלייט, ברוך השם איך האלט נאך חתונה מאכן דריי קינדער און איך קום נישט קיין איין פרוטה פאר קיינעם, נאר ווייל איך פאלג מוהרא"ש, איך מאך

יעדן טאג דריי אזייגער - הפצה, איך גיי פאר צוויי שעה און איך ברענג אהיים איבער צוויי הונדערט דאלער א טאג, וואס פעלט מיר אויס ארבעטן פון ניין אזייגער ביז פינף אזייגער?" זעט מען אז ווען מען גייט אין די הייזער מיט ספרים קען מען לעבן א שיינע ברייטע לעבן אן חובות.

**פופציג טויזנט דאלער!**

נאך א מעשה האב איך געהאט, א בחור איז צו מיר צוגעקומען פאר יאר ראש השנה אין אומאן און מיר געזאגט אז ער וויל מנדב זיין דעם שער הבגן פונעם נייעם בית הדפוס. פאר פופציג טויזנט דאלער, דער אינגערמאן וואס העלפט צאמנעמען די געלט פאר'ן נייעם בגן האט מיר געפרעגט אויב ער זאל דאס יענעם אוועקגעבן, האב איך אים געזאגט: "דו קענסט דא נישט גארנישט דערלייגן, אדער וועט ער דיר ברענגען געלט - אדער נישט, אז ער וועט ברענגען דאס געלט ביז סוף יאר צום חנפת הבית לייג ארויף דעם טאוול און אז נישט - איז נישט".

למעשה איז אריבער א יאר, און דער בחור גרו יאיר האט געברענגט במשך די יאר פאר'ן בית הדפוס 'פופציג טויזנט דאלער!' דאס האט ער געטון אין די צייט פון נאך ישיבה, נאך זיבן אזייגער - פאר אפאר שעה, ווייל מען קען דאך נישט גיין נאך געלט צו שפעט ביי חתונות, מען גייט נאר ביי די סעודה. און דאס איז בנוסף וואס ער האט אריין געברענגט אפאר טויזנט דאלער פאר די ישיבה, צו קענען מיטהאלטן די שבת התועדות וואס דער ראש ישיבה פארט אוועק מיט אפאר בחורים וואס העלפן די ישיבה יעדע דריי פיר וואכן. דאס ווייזט פאר אינגעלייט, ביסט אין כולל, ביסט א מלמד, ביסט אן ארבעטער, נעם אראפ איין שעה ביינאכט, גיי נאך געלט, וועסטו שאפן גרויסע געלטער.

דאס איז זייער א גוטע עצה פאר ווער עס וויל נישט זיין קיין מקבל, גייט מען ארום מיט קונטרסים, יו עס ביי'ס און גליונות וכו', און מען פארשפרייט דאס ביי די הייזער. עס זענען דא מענטשן וואס שרייען, און עס זענען דא מענטשן וואס זענען זיך מחיה דערמיט; עס זענען דא מענטשן וואס זאגן: "וואס ברענגסטו דא די זאכן?...". און עס זענען דא מענטשן וואס לעבן אויף, זיי פרגען מיט דורשט: "וואס נאך האסטו? האסטו נאך עפעס אויף חינוך? נאך עפעס אויף שלום בית?"

**די ברסלבער שפראך, אהיימגיין...**

איך האב אנגעהויבן א נייע זאך, אנשטאט אלע מפיצים זאלן גיין מיט די זעלבע קונטרסים, טייל איך איין אז יעדער גייט מיט עפעס אנדערש, מיין זון הרב אלחנן חיים גרו יאיר איז שוין דורכגעגאנגען גאנץ וויליאמסבורג מיט'ן קונטרס "זיך גט'ן איז נישט די עצה", א צווייטער בחור גייט ארום מיט'ן קונטרס "א וועג צו לערנען", און אזוי ווייטער.

דער בחור האט מיר געכטן ביי די באטע דערציילט, ער האט געגעבן דעם קונטרס "א וועג צו לערנען" פאר א פופציג יעריגער איד, דער איד ליינט דעם דעקל וואס עס שטייט אויפגעשריבן: "א סדר און א וועג ווי אזוי יעדער איינציגסטער איד קען זוכה זיין דורכצולערנען פל התורה פולה!" פרגעט דער איד: "עס

אבתריה", ווער עס ווארפט אראפ ברעקלעך פון ברויט - וועט ער זיין אן ארעמאן, "כל שכן מאן דמזלזל בפירוורין דמוחא", איז דאך זיכער אז אויב מען איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן - פארלירט מען דאס מזל און מען ווערט אן ארעמאן.

די ערשטע זאך צו זיין הייליג און אפגעהיטן דארף מען זיין חתונה געהאט, און אז מען איז שוין חתונה געהאט דארף מען לעבן בשלום מיט די ווייב, ווייל נאר אז מען האט שלום בית קען מען זיין ריין און זויבער פון עבירות, און אז מען איז נישט פוגם בכרית קומט שפע.

מיר דארפן פאלגן דעם רבי'ן, צו מכבד זיין די ווייב און רעדן שוין צו איר, און אז זי האט דיר עפעס געזאגט, אדער דו האסט זיך שוין אויסגעמשלט עס גייט קומען א שיינע שבת, מען גייט רעדן שוין און שמייכלען, און פלוצלינג איז עפעס געשען און זי בלאזט זיך און זאלסטו איר ווייטער מכבד זיין, בעט איר איבער, עס איז נישט געפערליך. דער סמ"ך מ"ם פרובירט אויף אלע וועגן ווי אזוי צו צעשטערן א שבת צווישן א פארפאלק.

דער אייבערשטער זאל העלפן מען זאל נישט האבן קיין חובות, מען זאל האבן שלום בית און מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

נאכדעם האט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם ניגון: "שבת קדשנו, מחמד עינינו, מאיר עינינו, בזכות רבנו. אשרינו אשרינו, מה טוב חלקנו, שזכינו להתקרב לרבנו".

פשוט'ע שמחות, איך מאך זיך נישט נאריש. דעריבער רעד איך צו מיינע תלמידים אזוי סאך פון דעם, ווייל איך וויל ענגן זאלן אויך קענען לעבן אן קיין איין פרוטה חובות".

הצלחה פונעם שטעטל

ווען עס קומט צו בויען די ישיבה, תלמוד תורה וכו', דארט בארג איך יא געלט, מען זאל קענען ווייטער בויען און בויען, ברוך השם מען ענדיגט יעצט די צווייטע בנגן פאר די תלמוד תורה אין שטעטל, און מען גרייט זיך שוין צו א דריטע בנגן. ווער עס קען אביסל רעכענען זעט אז ביז א קורצע צייט איז שוין אלעס אויסגעוואקסן; פאר דריי יאר צוריק איז געווען בלויז צען קינדער וואס האבן געלערנט אין א בעיסמענט, יעצט וואוינען שוין אין שטעטל הונדערט משפחות, ביז דער ווייל שיקן נאר פינף און דרייסיג משפחות אין די מוסדות, די אנדערע פינף און זעכציג משפחות האבן נאך קליינע קינדער, קומט אויס מיר דארפן פרישע בנגנים פאר אלע קינדער וואס וועלן אנהייבן גיין אין חדר און סקול.

נדער ראש ישיבה האט צוגעלייגט, די סוד צו די הצלחה פונעם שטעטל איז ווייל יעדער ארבעט צוזאמען, יעדער איינער האט אזא געפיל, אזא הנאה - צו טון פאר די מוסד, יעדער שפירט ביים העלפן די מוסד ווי מען העלפט זיך אליינס, מען טוט דאס מיט די גאנצע הארץ; נאר אזוי האלטן מיר דא ווי מיר האלטן, עס איז יעצט געווארן דריי יאר פון די התייסדות פון אונזער שטעטל און מען האט אזא שיינע קהילה].

נעם א שותף, א חבר

אבער א מענטש פרייוואט טאר נישט בארגן קיין געלט, און אויב ביסטו שולדיג געלט פאר א גראסערי וכדומה, זאלסטו גיין נאך געלט ביי די הייזער, ביי חתונות און ביי ברית'ן. און אויב איז דיר שווער צו גיין נאך געלט פאר זיך, קענסטו נעמען א שותף, א חבר, דו גיי נאך געלט פאר אים, זאג פאר דיין ווייב אז דו העלפסט דעם חבר מיט געלט, און דיין חבר זאל גיין נאך געלט פאר דיר, ער זאל זאגן פאר זיין ווייב אז ער גייט נאך געלט פאר דיר.

ער ווארפט נעבעך אוועק די גאנצע שפע

דער הייליגער רבי האט אונז אנטפלעקט (שיחות הר"ן, סימן קיב) אז עס איז דא אן עבירה וואס דער עונש פון די עבירה איז אז מען איז א גאנץ לעבן א בעל חוב, וואס מען זאל נאר נישט טון - וועט מען אלץ בלייבן א בעל חוב. מוהרא"ש זאגט, דאס איז די עבירה פון פגם הברית, הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, דאס מאכט דעם מענטש ארעם, ווען א מענטש קוקט שמוציגע זאכן רחמנא לצלן, ווארפט ער נעבעך אוועק די גאנצע שפע, ווי דער זוהר הקדוש זאגט (פנחס, רמד ט): "מאן דמזלזל בפירוורין דנהמא, עניותא רדיף



בס"ד

## חובל היכל הקודש

בנשיאות הראש ישיבה שליט"א

---

### הגודה והברכה

לידידינו היקר

מוה"ר יואל טייטלבוים שליט"א

שנדב סכום הגון לכוללינו

לעילוי נשמת הר"ר ישראל שלום

בן הר"ר אפרים ז"ל

# קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך  
845-351-9060 / 212-444-9169  
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090  
חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך  
212-444-9191 / 845-351-0910  
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080  
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 1152354370